

Beretning, Aarhus Bykirke nov. 2018 v/Olsen

"Sammen på vej i livet med udsigt til Himlen" - under den overskrift har vi været sammen som menighed endnu et år. Kirkens vision har været med til at sætte retning på mange måder.

Vi er sammen som mennesker og som menighed. Vi er i livet - både socialt og åndeligt. Vi er forskellige steder i livet mht. alder og situation. Vi er under samme himmel i den by, hvor vi bor (himmel med lille 'h'). Men som kristne har vi også et fælles mål: at nå hjem til evigt liv hos Gud på den nye jord (Himlen med stort 'H').

Sagt med andre ord. Vi er på vandring sammen - og vi oplever, at flere og nye kommer med på den vandring. Både nogen, som flytter til byen og vælger, at Aarhus Bykirke skal være deres åndelige hjem. Men også nogen, som bliver ledt ind på den vandring, som fører til Jesus for første gang i deres liv. Og nogen, som endnu er søgende efter, hvor og hvordan den vandring kan begynde.

Det har været en stor glæde og en opmuntring at opleve dette i løbet af året - og jeg har haft samtaler med mange om at tro på Jesus.

Desværre er der også nogen, som er rejst fra menigheden og flyttet fra byen. Et vilkår for en menighed som vores i en større by. Nogen har valgt at fortsætte vandringen i en anden menighed i byen. Og nogle har fundet frem til, at de ikke længere vil være på samme vandring, fordi de ikke længere finder, at troen på Jesus giver mening. Det smerter.

Det lærer, at det ikke er nogen selvfølge, at vi er menighed eller er i et fællesskab om troen på Jesus, eller at vi bliver bevaret i den tro og er på vandringen hjemad. Vi må ikke tage hinanden som en selvfølge! Vi er hver især et Åndens under, at han har vist os Jesus og puster liv i os.

At være medlem - aktivt og ansvarligt

Ved medlemskursus peger vi på nogle grunde til medlemskab af kirken - for at være mere med i Aarhus Bykirke:

- *medlem* - af menigheden: demokratisk ansvar og respons
- *medejer* - af kirken: gennem gaver efter bedste evne
- *medspiller* - i (leder)team/arbejdsgruppe: alle er engageret i en fast frivillig tjeneste i kirken, for at ingen behøver at have mere end to
- *medvandrere* - i troen: mindre fællesskaber og samtaler
- *medmenneske* - i relationer: nærvær og omsorg
- *medborger* - i Aarhus: diakoni og mission

Staben i det forgangne år

Også i staben har vi været fokus på kirkens vision og især de fire indsatsområder: 1) Menighedsfællesskab, 2) Giv det videre, 3) Medvandring, 4) Børn i alle aldre og familier - og de punkter, som vi i menighedsrådet har defineret for hvert indsatsområde.

Vi vil gerne gå foran, vise initiativ og facilitere, men vi har brug for, at vi er fælles om det som menighed, så det ikke er MR og stabens "projekt" alene.

Ved ansættelse af Søren Rønn i foråret og Berit Rasmussen sidste år har det været et målrettet fokus at bringe de fire indsatsområder i spil. Berit blev ansat mhp. nr. 3 og 4 - og Søren mhp. nr. 1 og 2. De har hver især ydet en enorm flot stykke arbejde, hvor det har ventileret muligheder i kirken, nye tiltag er søsat og andet er blevet styrket.

Vi vidste, at Søren's ansættelse skulle stoppe til sommer, men det var ikke planlagt, at Berit valgte at stoppe efter sommeren. Vi har været rigtig glade for samarbejdet - og ville gerne have fortsat med dem begge. Deres virke hver

især har haft betydning – og nogle ting kan vi ikke tage hånd om på samme måde længere. Samtidig har vi også oplevet, at flere i menigheden har vist initiativ og taget et ansvar på jer. Tak for det!

Vi har også forholdt os til den økonomiske situation, som har præget 2018 i kirken. Vi har arbejdet på en række konkrete forhold for at bidrage til en forbedret økonomi – ikke kun skære ned på udgifter, men styrke indtægter.

Vi har ikke villet, at det skulle ramme det frivillige arbejde i kirken – og derfor opretholdt de ting, som har været budgetteret. I stedet har vi skåret på kurser og andre tiltag, som der var sat penge af til staben – og ikke arbejdet på plan for efteruddannelse for præster og andre ting, som vi vidste, at der ikke var økonomi til.

Daniel og jeg har også valgt at bidrage til, at der kan skæres i personaleudgifter. Siden august og frem til sommer har Daniel timer på Jakobs skolen, så det svarer til, at han er gået 10 % med i denne periode og bidrager med et honorar fra møder, han holder rundt om i landet.

Fra januar til juni har jeg valgt at gå 20 % ned i tid og indgået en aftale med menighedsrådet. Det betyder selvfølgelig, at der er ting, vi ikke kan gøre i samme omfang som ellers og håber, at menigheden vil vise forståelse herfor, når vi engang imellem må melde, at det ikke er muligt.

Et område, som vi et stykke tid har haft lyst til at prioritere, er kontakten til personer i menigheden – en slags husbesøg. Derfor havde vi (Filip, Daniel og jeg) givet hinanden "fri" til i uge 43 til i løbet af nogle dage at have tiden til at være i kontakt med en halv snes personer hver. Nogle, som vi måske ikke ellers er i så meget kontakt med. Det vil vi gentage næste år.

En levende menighed

Som sagt har jeg et håb om, at ikke kun nye, men også "gamle" medlemmer af kirker fortsat kender og lever med på vision og indsatsområder. Det er en fælles måde at gå i samme retning.

Jeg har også et håb om, at vi fortsat er et godt sted som ny at komme og oplever imødekommenhed og åbenhed. At vi får opøvet endnu mere en kultur med at dele troshistorier og vidnesbyrd. Både i de mindre fællesskaber og de større.

Jeg håber også, at flere kommer til at opleve sig set – også når man ikke selv magter at vise, at man er her, eller måske rettere hvis man over en tid ikke har vist sig. At man betyder noget. At det ikke er ligegyldigt, om man er med i fællesskabet, med i en tjeneste – at man er en medkristen. Det er en udfordring med en stor menighed, at nogen kan opleve denne situation. Mange gør heldigvis ikke, fordi flere mindre fællesskaber er gode til at tage hånd om hinanden. Men det er ikke en garanti.

Derfor ser jeg det som et mål for det kommende år, at vi fortsat følger op på flere af de gode ansatser, som Søren har peget på i hans arbejde, styrker medvandring og har fokus på, hvordan vi fastholder frivillighedskulturen i et sundt spor.

Gudstjenester

Før sommerferien blev tidspunkter for gudstjenester drøftet og endte med, at der blev vedtaget en forsøgsperiode fra juni til årets udgang/januar19. Vi er ved at evaluere og indspil og tilkendegivelser herom er velkomne. Jeg vil arbejde på en indstilling til menighedsrådet inden jul, som så kan drøftes i det nye år.

Vi ændrede formiddagsgudstjenesten fra kl. 10.30 til 10.00 – og aftengudstjenesten fra kl. 19.30 til 20.00 med skriftemål 20min forinden.

Der er ikke nogen "hellige" tidspunkter, men med blik for hensyn til flere forhold og muligheder skal vi arbejde på at finde de bedste og optimale tidspunkter for menigheden – hvis ikke for alle, så for de fleste.

Når det gælder eftermiddagsgudstjenesterne, har vi her i efteråret sat en proces i gang for at udvikle på dem. Vi er midt i arbejdet, men en mulighed kan være at arbejde med en ny, fast skabelon for selve eftermiddagen og for gudstjenesten. Hvad det ender i, ved vi mere om nogle måneder. Der er et næste møde lige før jul.

I menighedsrådet har vi i maj drøftet "gudstjenester". Der er ikke ønske om en opdeling af forskellige miljøer for- og eftermiddag eller en særlig segmentering af grupper m.v. Samtidig har der forskellige muligheder ved at have to gudstjenester på en søndag, og vi skal undersøge, hvordan vi kan styrke det i kirken.

Vi har også gudstjenester eller samlinger for børn. Ikke kun familiegudstjenester, børne- og juniorkirke osv. Særligt tænker jeg på *Karavanen*. Jeg ser det som et vigtigt månedligt tilbud at kunne invitere til – også for andre, som ikke vanligtvis kommer i kirken. Lige nu står vi og mangler 2-3 nye i teamet. Tak, om nogen hører et kald til at gå ind i den tjeneste (spg. Daniel om mere info).

Afrunding og åndeligt udblik

TAK til jer mange, som er frivillige ved gudstjenesterne og livet omkring gudstjenesterne på søndage, for ledere i klynger, celler, teams, forskellige tiltag og alt det andet!

Det er fantastisk at være i det fællesskab og opleve, hvordan der bliver lagt hjerte, tid, faglighed og ressourcer i det. Tak for samarbejde og fleksibilitet i mange situationer!

Ved et par årsmøder er jeg blevet spurgt til, hvad den åndelige status er i kirken, og nogle har givet udtryk for, at jeg ikke rigtigt berørte det i min beretning.

Det er sikkert rigtigt. Jeg synes, at det er lidt svært på få linjer at gøre rede for det – og hvor det er meget forskelligt for os.

Jeg vil gerne knytte den åndelig status op på den åndelige omsorg, som jeg håber, vi har for hinanden – både til trøst og formaning, til bøn og hjælp.

Og så handler det åndelige liv også om, at jeg dagligt lever med Gud og henter styrke og vejledning i hans ord, lader mig fylde på af kundskab om Bibelens lære, troens virkelighed, kristenlivets praksis og bliver beriget af erfaringer herfra.

I det lys vil jeg gerne slutte med en hilsen fra Tit 2,11-15:
For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker og opdrager os til at sige nej til ugudelighed og verdslige lyster og leve besindigt og retskaffent og gudfrygtigt i denne verden, mens vi venter på, at vort salige håb skal opfyldes og vor store Gud og frelser, Jesus Kristus, komme til syne i herlighed. Han gav sig selv hen for os for at løskøbe os fra al slags lovløshed og skaffe sig et rent folk som sin ejendom, ivrigt efter at gøre gode gerninger. Tal sådan, og forman og tilrettevis, og gør det med eftertryk. Lad ingen ringeagte dig!

Olsen, 17. november 2018